

COLECȚIA EXAMENE

ADMITEREA ÎN MAGISTRATURĂ ȘI ÎN AVOCATURĂ
**CULEGERE DE SUBIECTE CU EXPLICAȚII
ALE VARIANTELOR DE RĂSPUNS**

Drept procesual penal
Coordonator | Mihai Adrian
Hotca

AUTORI
Cristian Bălan
Giulia Bălan
Cătălin Constantinescu-Mărunțel
Alexandru Porof
Radu Togan

ADMITEREA ÎN MAGISTRATURĂ
ȘI ÎN AVOCATURĂ

**CULEGERE DE SUBIECTE
CU EXPLICAȚII
ALE VARIANTELOR DE RĂSPUNS**

Drept procesual penal

Ediția a VIII-a

Universul Juridic
București
-2026-

Subiecte de la examenul de admitere în profesia de avocat, pentru dobândirea calității de avocat definitiv

Sesiunea aprilie 2026

Explicații

1. b, c

a – răspuns greșit, întrucât procurorul nu poate dispune prin ordonanța de renunțare la urmărire penală măsura de siguranță a confiscării speciale. Față de dispozițiile art. 318 alin. (8) raportate la art. 315 alin. (2) lit. c) C. pr. pen., procurorul prin ordonanța de renunțare la urmărire penală poate dispune sesizarea judecătorului de cameră preliminară cu propunere de luare a măsurii de siguranță a confiscării speciale. Mai mult, în practică, judecătorul de cameră preliminară este sesizat cu propunerea de luarea a măsurii de siguranță a confiscării speciale după ce a fost confirmată ordonanță prin care s-a dispus renunțarea la urmărire penală.

b – răspuns corect, având în vedere că potrivit art. 318 alin. (12) C. pr. pen. ordonanța de renunțare la urmărire penală, verificată sub aspectul legalității și temeiniciei de prim-procurorul parchetului, se comunică în copie suspectului.

c – răspuns corect, întrucât prin ordonanța de renunțare la urmărire penală procurorul nu poate dispune suspectului la prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității pentru o perioadă de 120 de zile. Potrivit art. 318 alin. (6) C. pr. pen.

procurorul poate dispune, după consultarea suspectului sau a inculpatului, ca acesta să îndeplinească una sau mai multe dintre următoarele obligații: să înlăture consecințele faptei penale sau să repare paguba produsă ori să convină cu partea civilă o modalitate de reparare a acesteia; să ceară public scuze persoanei vătămate; să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității, pe o perioadă cuprinsă între 30 și 60 de zile, în afară de cazul în care, din cauza stării de sănătate, persoana nu poate presta această muncă; respectiv să frecventeze un program de consiliere.

2. b, c

a – răspuns greșit, întrucât față de dispozițiile art. 115 alin. (1) C. pr. pen. nu pot avea calitatea de martor în cadrul unui proces penal părțile și subiecții procesuali principali. Potrivit art. 32 alin. (2) C. pr. pen., părțile din procesul penal sunt inculpatul, partea civilă și partea responsabilă civilmente. De asemenea, în conformitate cu art. 33 alin. (1) C. pr. pen. subiecții procesuali principali sunt suspectul și persoana vătămată. Așadar, față de dispozițiile legale amintite anterior, soțul inculpatului poate avea calitatea de martor în cadrul procesului penal.

b – răspuns corect, întrucât soțul inculpatului poate avea calitatea de martor în cadrul procesului penal. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 117 alin. (1) lit. a) C. pr. pen. soțul inculpatului are dreptul de a refuza să fie audiat în calitate de martor.

Pe lângă această situația expusă în textul grilei, față de dispozițiile art. 117 C. pr. pen. au dreptul de a refuza să fie audiate în calitate de martor următoarele persoane:

a) soțul, ascendenții și descendenții în linie directă, precum și frații și surorile suspectului sau inculpatului;

b) persoanele care au avut calitatea de soț al suspectului sau al inculpatului.

c) persoanele care au stabilit relații asemănătoare aceloră dintre soți sau aceloră dintre părinți și copii, dacă dovedesc că au conviețuit sau conviețuiesc cu suspectul sau inculpatul.

c – răspuns corect, întrucât dacă soțul inculpatului este de acord să dea declarații, în privința acestuia vor fi incidente dispozițiile generale privind drepturile și obligațiile martorilor. Astfel, potrivit art. 120 alin. (1) lit. d) C. pr. pen., după depunerea jurământului și a declarației solemne, martorului îi este comunicată obligația de a da declarații conforme cu realitatea, atrăgându-i-se atenția că legea pedepsește infracțiunea de mărturie mincinoasă.

3. a, c

a – răspuns corect, având în vedere următoarele argumente. Procedura în cazul recunoașterii învinuirii este reglementată în cuprinsul art. 374 alin. (4) și art. 375 C. pr. pen. și prevede posibilitatea inculpatului care nu este cercetat sub aspectul unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață să aibă posibilitatea să recunoască în totalitate faptele reținute prin actul de acuzare, inclusiv în ceea ce privește forma de vinovăție reținută. În cazul de față, pentru a putea fi incidentă această procedură, inculpatul X trebuie să recunoască fapta în totalitate, inclusiv în ceea ce privește intenția.

b – răspuns greșit, întrucât față de dispozițiile art. 374 alin. (4) C. pr. pen. inculpatul are posibilitatea să solicite judecarea conform procedurii recunoașterii vinovăției la primul termen de judecată, în cursul judecății în primă instanță. Mai mult, inculpatul nu are posibilitatea să solicite o astfel de judecată în cursul camerei preliminare.

c – răspuns corect, având în vedere că dispozițiile art. 375 alin. (3) C. pr. pen. instanța are posibilitatea să respingă cererea de judecare potrivit procedurii recunoașterii învinuirii. Mai mult, în situația în care cererea inculpatului ca judecata să aibă loc potrivit procedurii recunoașterii învinuirii a fost respinsă, iar instanța reține aceeași situație de fapt ca cea recunoscută de către inculpat, în caz de condamnare sau de amânare a aplicării pedepsei, limitele de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii se reduc cu o treime, iar cazul pedepsei amenzii, cu o pătrime.

4. b, c

a – răspuns greșit, întrucât față de dispozițiile art. 479 raportat la art. 483 alin. (2) C. pr. pen., acordul de recunoaștere a vinovăției poate fi încheiat și cu privire la unele fapte reținute în sarcina inculpatului. Așadar, în speța expusă, inculpatul are posibilitatea